

מ"ת 10663/08/22 - מדינת ישראל נגד עומרי כהן

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 10663-08-22 מדינת ישראל נ' כהן(עציר)

לפני	כבוד השופטת טלי חיימוביץ
מבקשת:	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד דניאל באר
נגד	עומרי כהן (עציר)
משיב:	ע"י ב"כ עו"ד מוטי אזולאי

החלטה

בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

כתב האישום מייחס למשיב ב-28 אישומים, שלל עבירות מרמה בנסיבות מחמירות (כולל קבלת דבר במרמה, זיוף בכוונה לקבל דבר ושימוש במסמך מזויף), הלבנת הון (ריבוי עבירות), הדחה בחקירה ועבירות נלוות, אשר בוצעו בין החודשים מאי עד יולי השנה.

מיוחסת למשיב תכנית מרמה שבוצעה ביחד עם אחר או אחרים, במסגרתה פנה לאנשים שפרסמו מודעות באתר "יד 2" וברשת הפייסבוק, למכירת תכשיטי יוקרה, מחשבים וכלי רכב (להלן: "המתלוננים" ו"הרכוש" בהתאמה), כמי שמתעניין לרכוש מהם את הרכוש. בהמשך, באמצעות זהות בדויה, קיבל המשיב מהמתלוננים את הרכוש, שילם בשיקים מזויפים ללא כיסוי או בדרכי מרמה אחרות, ואז מכר את הרכוש לאחרים. במהלך ביצוע העסקאות, קיבל גם פרטים אישיים של חלק מהמתלוננים, ועשה בהם שימוש במסגרת תכנית המרמה, להעברת הבעלות על כלי הרכב לגורמים שונים, ומכירתם לסוחר רכב.

שווי הרכוש שקיבל המשיב במסגרת תכנית המרמה, עולה כדי 706,100 ₪, המהווה רכוש אסור כהגדרתו בחוק איסור הלבנת הון.

הראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיב, מפורטות בבקשה, והן כוללות, לבד מהודעות המתלוננים, בעלי הזכויות הגנובות וסוחר הרכב, גם ראיות הקושרות את המשיב עצמו לביצוע העבירות: הודעת אחותו הקושרת אותו לאחד האירועים, דו"ח סיבר הקושר את מספרי הטלפון מאירועי המרמה למשיב, לבני משפחתו ולשותפיו למרמה, פנקסי שיקים שנעשו בהם שימוש לצורך מעשי המרמה ונתפסו בבית המשיב, תעודת זהות של אחד מהאנשים שזהותם נגנבה, נתפסה בבית המשיב, על גופו של המשיב נתפס שיק של חברה שבשיקים שלה נעשה שימוש במסגרת עסקאות המרמה,

רישיון הרכב של אחד המתלוננים נתפס בבית המשיב. לבסוף, המשיב מסר בחקירותיו גרסאות סותרות וחליפיות, ובחלק מהמקרים שמר על זכות השתיקה.

ב"כ המשיב טען לניסוח לקוי של כתב האישום וכן להפחתה בעוצמת הראיות.

אשר לניסוח כתב האישום, טען הסניגור, כי העובדות מושא האישומים אינן מנוסחות באופן חד משמעי. כך למשל, המבקשת נוקטת במילה "או", וגם מעלה טענות עובדתיות חילופיות ביחס לנושאים שונים, כגון זהות האדם שביצע בפועל את העסקה או זה שביצע בפועל את העברת הבעלות בדואר, מכר את כלי הרכב וכד'. כבר בכך יש כדי ללמד על הפחתה בעוצמת הראיות.

אשר למעורבים האחרים, טען הסניגור, כי המבקשת יוצאת מנקודת הנחה שהמשיב הוא העבריין העיקרי, שפעל לעיתים באמצעות אחרים. אלא שהראיות מלמדות כי יש לכל הפחות חמישה מעורבים, אשר מעורבותם עולה מהראיות לכאורה. הוא הבהיר כי אינו חולק על קיומן של ראיות לכאורה בחלק מהאישומים, אך יש הבדל בין 5 אישומים לבין 28 אישומים המיוחסים למשיב.

אשר לעבירות הלבנת ההון, טען, כי אין ראיות לכך שבכל האישומים המשיב הוא הנהנה מפירות העבירה.

לגוף העניין העלה הסניגור טענות ביחס למספר אישומים, אשר לשיטתו אינם נתמכים בתשתית ראיתית הולמת, והוסיף, כי בנסיבות העבירות, בהעדר עבר פלילי למשיב ומעצרו הארוך, ראוי לשקול שחרורו לחלופת מעצר בפיקוח ערבים.

ב"כ המבקשת בתגובתה הפנתה לראיות הרלוונטיות, והגישה אותן לעיון בית המשפט.

לטענתה, במקרים רבים בוצעו העבירות באמצעות שליח תמים, או בשותפות עם אחרים ולא במו ידיו של המשיב. היא מפנה לראיות בעניין האישום ה-25, עליו לא חלק הסניגור, מהן עולה כי במסגרת עסקה זו נעזר המשיב באחותו, אשר מסרה לבקשתו את השיק וקיבלה את הרכוש מהמתלונן. האחות קושרת את המשיב וטוענת כי הוא עמד מאחורי העסקה עם המתלונן, והיא הגיעה לבצע את העסקה לבקשתו. לטענת המבקשת, שיטת הפעולה הזו חוזרת על עצמה באישומים נוספים, ומלמדת כי המשיב מבצע את העבירות גם באמצעות אחרים, כגון אושרי ביטון שהתייצג בזהותו שלו והמשיב אישר היכרות עמו. חלק מהכסף שהתקבל הועבר לאחיו של המשיב, ובכך יש לקשור בין המשיב לבין כספי העבירה, גם אם לא ביצע את פעולות ההלבנה בעצמו.

עוד טענה, כי ברוב האישומים ראיות הקושרות את המשיב באופן ישיר ולא נסיבתי.

דין

אפתח בטענה הכללית לפיה כתב האישום אינו נוקט לשון חד משמעית ביחס לעובדות רלוונטיות, ולכן המשיב יתקשה להתגונן מפניו. איני מקבלת טענה זו.

אכן, כתב האישום אינו מציין תמיד מי הוא זה שביצע פעולה זו או אחרת, ונוקט למשל במילים: "הנאשם או **מי מטעמו** סיכם עם המתלונן כי ירכוש ממנו את הרכב, ולשם כך מסר למתלונן את השיק המזויף..." או: "באותו היום פעל הנאשם **בעצמו או באמצעות אחר** להעברת בעלות ברכב על שמו של..." וכד'. כעולה מכתב האישום ומהראיות, המשיב לא פעל לבדו, אלא בצוותא חדא עם אחרים כמו למשל אושרי ביטון, או באמצעותם, בין שהיו שותפים שלו למעשה הפלילי,

ובין שהיו תמי לב. ברי כי ככל שמדובר בראיות, על כל אחד מהאישומים לקשור את המשיב בעצמו לעבירה, ובהעדר ראיות לקשר כזה, לא יגובש האישום נגדו. אך איני רואה פגם באופן ניסוח כתב האישום.

אשר לראיות לכאורה, אומר בפתח הדברים כי בנוסף לראיות אחרות, בנסיבות העניין קמה גם עדות שיטה, המחזקת את כלל הראיות, ומבוססת על אופן ביצוע עסקאות המרמה, כולל אמצעי התשלום (שיקים של אנשים או חברות חדלי פירעון שאף נתפסו בבית המשיב) או מספרי הטלפון בהם עשו המבצעים שימוש. בנוסף, המשיב קשר עצמו בחקירותיו למספר עסקאות, הגם שטען כי לא ביצע מרמה, אלא רק הגיע לראות את האופנועים, או שמסר את הטלפון שלו או את הרכב שלו (סקודה אפורה) לשימושם של אחרים. הוא אף קשר עצמו לחלק מהשיקים הגנובים והמזוייפים, כפי שאפרט להלן.

בסופו של יום מצאתי ראיות לכאורה לרוב האישומים, כולל לעבירות הלבנת ההון, הכול כפי שיפורט להלן.

אדון עתה בנפרד בכל אחד מהאישומים לגביהם טען הסניגור:

אישום 5 - טוען הסניגור כי אין ראיות הקושרות את המשיב לעסקת המרמה, שכן המתלונן לא ידע עם מי נפגש ומי זה שרכש את האופנוע ממנו.

איני מקבלת טענה זו. אמנם המתלונן לא זיהה את המשיב כמבצע העסקה, אך בתיק ראיות נסיבתיות מספיקות, הקושרות את המשיב לעסקה.

ראשית, המתלונן טען כי הקונה הגיע ברכב סקודה סופרב אפור, בדומה לרכב שמחזיק המשיב. גם כאן נמסר למתלונן על ידי הקונה, שיק של חברת פוטוגרפיקס (חברה שהפסיקה את פעילותה והיא חדלת פירעון, שפנקסי שיקים שלה נמצאו בחיפוש בבית המשיב וגם על גופו נמצא שיק של החברה כשהסכום כבר רשום בו, כשעמד להיפגש עם אחד המתלוננים), ונמסרו בעסקאות נוספות. בנוסף, גם כאן הקונה הציג עצמו כדניאל שמש, אדם שזהותו נגנבה ממנו (עולה מעדותו של דניאל שמש כי במסגרת ניסיון שלו למכור שעון, העביר את צילום תעודת הזהות שלו לקונה המתעניין, ומאז נעשה בה שימוש, בין היתר בעסקאות מושא האישומים הללו). בתיק עדותו של אלירן שלו - בעל עסק למסחר באופנועים. לדבריו הכיר את המשיב בשנת 2013, כאשר הגיע אליו לעסק לרכוש אופנוע. בהמשך, הוא עצמו רכש מהמשיב אופנועים. כן ציין כי המשיב נהג להחליף מספרי טלפון, ויצר עמו קשר במספרי טלפון שאחד מהם הוא **0507793761**. מספר זה אשר יכונה להלן: "**761**" הוא מספר הטלפון שמסר גם המתלונן, כמספר ששימש את הקונה. גם דניאל שמש ציין שהאדם שהתעניין בשעון התקשר ממספר **761**. המשיב הודה כי מספר הטלפון הזה בשימוש. על כן, באישום זה די ראיות הקושרות את המשיב לעסקת המרמה.

אישום 6 - טוען הסניגור כי באישום זה המתלונן אינו יודע מי רכש ממנו את האופנוע, ואין גם ראיות בדבר ההתקשרות בין המתלונן לבין המשיב או לכך שהמשיב נפגש עמו או שזיף את השיק או שמסר אותו או שהעביר בעלות. המתלונן זיהה אדם ששמו איציק, כמו שביצע את העסקה ונתן לו את השיק המזויף.

גם באישום זה נמצאו די ראיות הקושרות את המשיב לעסקת המרמה.

המתלונן טוען שהקונה כינה עצמו יצחק וייזמן, ותעודת זהות של יצחק וייזמן נמצאה בחיפוש בבית המשיב. הקונה הגיע ברכב סקודה אוקטביה אפור, וגם כאן השיק שנמסר כתשלום היה של חברת פוטוגרפיקס. זאת ועוד, סוחר הרכב לו נמכר רכבו של המתלונן, טען בעדותו כי רכש את הרכב מאדם שהזדהה בשמו של המשיב, והעביר את כספי התמורה

של שני כלי הרכב (הרכב שבאישום זה ובאישום השביעי) לחשבוננו של אחיו של המשיב, לידור כהן. לידור עצמו מאשר שהעברה היתה ביוזמת המשיב, אשר היה חייב לו כסף וכך החזיר את החוב. בכך ראיות במידה מספקת הקושרות את המשיב לאישום זה. אעיר כי המתלונן אישר כי מי שעשה עמו את העסקה הוא יצחק וייזמן, אותו זיהה לפי התמונה שהוצגה לו על ידי החוקר, אולם בכך אין כדי לפגום בראיות האחרות. יתכן שמדובר בזיהוי שגוי, שמא גם וייזמן עצמו מעורב בביצוע העבירה. מה שבטוח הוא שהמשיב שותף לביצוע העסקה.

אישומים 7 - 9 - גם באישומים אלה מלין הסניגור על כך שיש ראיות הקושרות אנשים אחרים לביצוע העבירות, וחרף זאת הן מיוחסות למשיב.

אלא שגם באישומים אלה הראיות לכאורה קושרות את המשיב לביצוע העבירות, גם אם אנשים אחרים היו שותפים לכך.

אישום 7 - כמו באישום 6, הרכב מושא עסקת המרמה נמכר לסוחר הרכב על ידי אדם שהזדהה בשמו של המשיב. סוחר הרכב העביר את כספי התמורה, לבקשת המשיב, לחשבון הבנק של אחיו של המשיב, לידור כהן. האח לידור אישר את הדברים. גם בעסקה זו התייצג הקונה כדניאל שמש, אשר כזכור שלח לטלפון 761 המקושר למשיב, את צילום תעודת הזהות שלו, ומאז נעשה שימוש בזהותו למספר עסקאות. גם באישום זה נעשה שימוש בשיק של חברת פוטוגרפיקס.

אישום 8 - גם כאן הזדהה הקונה כדניאל שמש, הגיע לביצוע העסקה במזדה אפורה, שילם בשיק של חברת פוטוגרפיקס ונעשה בעסקה שימוש בטלפון שמסתיים בספרות 10046 הקשור לאירוע באישום 7. גם באישום 7 הקשר נוצר עם המתלונן בטלפון זה, ובאישום ההוא כאמור נמצאו ראיות טובות דיין. כך שהמספר המקושר לאישום 7 שנמצא גם באישום 8, מחזק את הראיות באישום 8. זאת ביחד עם שיטת הפעולה שמהווה אף היא חיזוק, אני קובעת כי קיימות ראיות לכאורה למעורבות המשיב גם באישום זה.

אישום 9 - גם כאן הזדהה הקונה כדניאל שמש, שילם בשיק של פוטוגרפיקס, וניסה למכור את כלי הרכב לסוחר הרכב גיא שלום, אשר הכיר אותו מהעבר. מעדותו של סוחר הרכב עולה כי אדם בשם עומרי כהן, ביקש לעשות עמו עסקת חליפין בכלי רכב (ביקש לתת סקודה אפורה הרשומה על שם אביו בתמורה לרכב שראה אצל הסוחר). לצורך כך העביר לסוחר הרכב את רישיון הנהיגה שלו (עם פרטי המשיב כולל ת.ז. וכתובת), וזאת עשה ממספר הטלפון 10046 (המקושר לעיל לאישומים 7 ו-8 כטלפון בשימוש המשיב). העסקה לא יצאה לפועל, אך מאז הציע לו אותו עומרי עוד כמה וכמה פעמים כלי רכב שונים, כשהוא פונה אליו כל פעם ממספר טלפון אחר. המשיב מודה בחקירתו כי הוא מכיר את גיא שלום (שורה 213).

אישום 10 - טוען הסניגור כי מייחסים למשיב שיחה עם המתלונן, ללא ראיה שהמשיב הוא ששוחח עם המתלונן. לעומת זאת המתלונן טען שהגיע אליו בחור בן 18 שביצע את עסקה רכישת הרכב ממנו.

גם כאן אין חולק שהעסקה בוצעה על ידי אחרים - צעיר בן 18 שטען בפני המוכר כי הוא אחיו של דניאל שמש, ונתן למוכר לדבר בטלפון עם אדם שהציג עצמו כדניאל שמש. אלא שטביעות ידו של המשיב ניכרות גם בעסקה זו. ראשית, העסקה בוצעה מטלפון 9026 המקושר למשיב (זה אחד המספרים מהם פנה המשיב לסוחר הרכב מאישום 9). גם כאן הציג עצמו הקונה כדניאל שמש, והעביר צילום ת.ז. שלו. בנוסף, המשיב ניסה למכור את הרכב לסוחר הרכב גיא שלום, אשר מכיר אותו אישית, כאמור באישום 9.

אישום 13 - טוען הסניגור כי לפי כתב האישום אדם בשם אושרי ביטון הוא זה שיצר קשר עם המתלונן וגם קיבל ממנו את השיק. אין ראיה הקושרת את המשיב.

ביחס לאישום זה אני מסכימה כי עוצמת הראיות מופחתת, למרות שיטת הפעולה הדומה.

המתלונן טוען שאושרי ביטון המוכר לו אישית, יצר קשר בין המתלונן לבין קונה הרכב. גם כאן נעשה שימוש בשיק של פוטוגרפיקס, ובזהות של אדם בשם זאב יונתן פלדמן, שמסר את פרטיו בניסיון לעסקה קודמת, והאופנוע הועבר על שמו, כמו גם כלי רכב אחרים בעסקת המרמה.

אישום 14 - נטען כי המשיב זייף שיק וזכ"ד ובכל זאת נמצאו שלושה כתבי יד שונים.

באישום זה מספר ראיות נסיבתיות, אשר לבדן אולי לא היו נושאות את האישום, אך ביחד עם המכלול, עדות השיטה והודאתו של המשיב בקשר לחלק ממרכיבי העסקה, די בהן לשלב זה.

גם כאן הקונה שילם עבור הרכב בשיק של חברת פוטוגרפיקס, והגיע לעסקה במזדה אפורה. לאחר שהאופנוע נגנב מהמתלונן, על פי תכנת האיתור בטלפון שלו, הוא הועבר לכתובתו של המשיב קובלסקי 22 בני ברק (אחרי שהועבר לקובלסקי 17). בנוסף, האופנוע הועבר על שמו של אדם שלמשיב היתה ימים ספורים לפני כן אינטראקציה עמו. עולה מהודעתו כי המשיב פנה אליו כדי לשכור דירה בבעלותו, ובמסגרת המו"מ העביר למשיב את צילום תעודת הזהות שלו. המשיב חתום על הסכם השכירות המצוי בתיק, והוא גם הגיע לפגישה עם רכב סקודה סופרב כסופה ועשה שימוש בטלפון 3733 המקושר אליו. המשיב מודה בקשר לעסקת ההשכרה (שורה 293)

אישום 15 - טוען הסניגור כי המתלונן צילם את האדם שניהל את המו"מ ולקח את האופנוע, וכי לא מדובר במשיב. **אני מסכימה כי עוצמת הראיות באישום זה מופחתת.**

לגרסת המתלונן, הקונה הזדהה כשלמה כספי (הוא המתלונן מהאישום הרביעי, שלגביו לא כופר המשיב בראיות לכאורה, ואין חולק שקיבל את פרטיו המזהים), והטלפון שמסר המתלונן שקיבל מהקונה, הוא מספר הטלפון של אושרי ביטון (כעולה מהודעת המתלונן מאישום 13 טלפון המסתיים בספרות 4813).

מהראיות באישומים אחרים עולה כי המשיב פעל ביחד עם אושרי ביטון, אשר צולם באישום 20, ביחד עם המשיב. אלא שבאישום זה, אין ראיה הקושרת את המשיב ישירות לביצוע העבירה.

אישום 16 - טוען הסניגור כי כתב האישום קושר לעסקה את אושרי ביטון. אושרי הגיע לפגישה עם המתלונן, מסר את השיק והעביר את הבעלות.

גם כאן הראיות בתיק קושרות יותר את אושרי ביטון ופחות את המשיב. הטלפון בו נעשה שימוש בעסקה הוא של אושרי ביטון (מספר המסתיים בספרות 4813 כעולה מהודעת המתלונן מאישום 13 ומספר נוסף המסתיים בספרות 9807 המקושר לאישום 15), אך גם באישום זה אין קשר ישיר בין המשיב לבין הטלפון המדובר.

אישום 17 - לטענת הסניגור, בהתאם להודעת המתלונן, לפגישה עמו הגיע בחור בן 16 - 17 שחום עור, הוא מסר למתלונן את השיק המזויף ולקח את האופנוע. לכן, לא ניתן לייחס עסקה זאת למשיב.

מצאתי כי גם באישום זה עוצמת הראיות מופחתת. אמנם השיטה דומה, וגם נעשה שימוש בנער צעיר, כמו במקרים אחרים, ובשיק של גל עוזרי, שפנקס שיקים שלו נתפס בביתו של המשיב. עם זאת, אין די בכך כדי לבסס את האישום כנגד המשיב.

אישום 18 - לטענת הסניגור, המתלון טען כי היה בקשר עם אושרי, ואושרי שוחח עם אדם נוסף. אין ראיות זיהוי ביחס למי שביצע את עסקת המרמה.

אני מקבלת את הטענה כי באישום זה עוצמת הראיות מופחתת. גם כאן השיטה דומה והשמות זהים. השיחה המקורית של המתלון היתה עם אדם שהציג עצמו כגל עוזרי. הגיע למפגש אדם שהציג עצמו כאושרי ביטון בשמו של גל עוזרי, ומסר שיק של גל עוזרי, שפנקס שיקים שלו נמצא בבית המשיב. המתלון זיהה את תמונתו של אושרי ביטון כמבצע העסקה. למעשה, אין ראיה הקושרת את המשיב לעסקה זו, למעט השיק של גל עוזרי.

אישום 19 - לטענת הסניגור, גם עסקה זו בוצעה מול המתלון על ידי אושרי ביטון. הוא זה שהגיע למתלון, מסר לו את השיק וקיבל את האופנוע.

אני מקבלת את הטענה כי באישום זה עוצמת הראיות מופחתת. גם באישום זה הקשר היחיד למשיב, מעבר לשיטת הפעולה, הוא השיק של חברת פוטוגרפיקס שנמסר עבור העסקה, ופנקס שיקים שלה נמצא בבית המשיב. אמנם מספר הטלפון 1506 שימש את הקונה גם באישום 18, אולם גם באישום 18 קבעתי כי אין די ראיות לבסס את האשמה.

אישום 20 - הסניגור טוען כי לפי גרסת המתלון הגיעו אליו שניים: אושרי ביטון וגל עוזרי. המתלון גם טען שצילום תעודת הזהות של גל עוזרי דומה לדמות שהגיעה אליו עם אושרי ביטון, מה שמלמד לשיטת ההגנה, כי מי שהיה עם אושרי ביטון בעת עסקת המרמה לא היה המשיב אלא גל עוזרי בעצמו.

גם ביחס לאישום זה יש די ראיות הקושרות את המשיב.

בעסקה המרמית מול המתלון שבוצעה ביום 10.7.22 היו מעורבים שניים שפגשו את המתלון בסניף הדואר (לאחר שיחת טלפון). אחד מהם הציג עצמו בשם גל עוזרי, וזה היה גם שם בעל השיק. למחרת היום התבצע השלב השני של עסקת המרמה - מכירת האופנוע הגנוב לסוחר רכב. בחלק זה של העסקה כבר יש די ראיות למעורבות המשיב. סוחר הרכב דניאל זדה טען בחקירתו כי את העסקה עשה מול שניים, שהיו דומיננטיים באותה המידה (הציג עצמם בשמות אושרי ביטון וגל עוזרי). היות ורק אושרי הציג עצמו כבעל האופנועים (בשלוש עסקאות נפרדות) לקח רק ממנו תעודת זהות. זדה הציג תמונות ממצלמת אבטחה בה נראים אושרי ביטון והמשיב יושבים בעסקו וסופרים את הכסף שקיבלו תמורת האופנוע. העסקה בוצעה ממספר נייד שמספרו ב-1269, כמו שתי העסקאות שבאישומים 21 ו-22. המשיב מודה שעשה שימוש בשיקים של גל עוזרי, הגם שטוען כי במקרים אחרים ולא באירוע מושא האישום הרביעי (שורה 187).

אישום 21 - גם כאן טוען הסניגור כי שמו של אושרי ביטון נקשר לעסקה, באשר המתלון טוען כי היה זה אושרי ביטון שביצע את הפעולות.

אכן, אושרי ביטון מעורב בעסקת המרמה. הוא זה שמכר את האופנוע מושא האישום לבעלים הבא, ואף הוצגו התשלומים ששולמו לאושרי על ידי מי שרכש ממנו את האופנוע.

לצד זאת באישום זה ראיות הקושרות את המשיב לעסקת המרמה, אם כי במידה מופחתת.

גם כאן הקונה בעסקת המרמה הציג עצמו כגל עוזרי ומסר שיק של גל עוזרי, אשר פנקס שיקים שלו נמצא בבית המשיב. גם באירוע זה יצר הקונה קשר עם המתלון מטלפון 1269, אשר נעשה בו שימוש באישום 20, שנקבעו בו ראיות לכאורה כנגד המשיב. שניים אלה קושרים לא רק את המשיב, שכן אושרי בעצמו היה מעורב באישום 20. אלא שבנוסף לאלה טענה ב"כ המבקשת כי נתפס בבית המשיב טופס דיווח על אבידה של לוחית זיהוי שקיבל המתלון במשטרה מספר ימים לפני מכירת הרכב. ב"כ המבקשת לא צרפה את טופס הדיווח הזה למקבץ הראיות לכאורה, וגם המתלון לא טען בהודעתו כי מסר את הטופס לקונה. על כן אני קובעת כי בכל הנוגע לאישום זה, עוצמת הראיות הקושרות את המשיב מופחתת.

אישום 22 - טוען הסניגור כי גם כאן מי שנפגש עם המתלון, כתב בכתב ידו את השיקים ומסר אותם למתלון, הוא אושרי ביטון. לא ידוע מי האדם הנוסף המופיע באישום, כי המתלון לא ידע למסור פרטים באשר לאדם שרכב ממנו את הרכב.

גם באישום זה מצאתי שעוצמת הראיות כנגד המשיב מופחתת.

המתלון מתאר בהודעתו, כי האדם שהתקשר אליו מטלפון 1269 הזדהה כגל, קבע עמו ליד הדואר והזמין חבר אחר לבדוק את הרכב. החבר הגיע, ולאחר בדיקה העסקה יצאה לדרך. גל כתב במקום שני שיקים של חברת פוטוגרפיקס, וביקש שהרכב יועבר על שם אדם אחר (ולא על שמו), כדי לא "לאבד יד". גל המתין מחוץ לדואר ברכב המתלון המונע, ואושרי נכנס עמו לדואר לבצע את העברת הבעלות. כשיצאו מהדואר גל נעלם עם הרכב.

כאמור, העסקה בוצעה באמצעות טלפון 1269 אשר נקשר לאישום 20 ו-21. יש לזכור כי באישומים אלה אושרי ביטון היה מעורב, ולכן הטלפון הזה לא בהכרח נקשר אוטומטית למשיב. מלבד הטלפון גם השיקים של חברת פוטוגרפיקס קושרים את המשיב, כי כמותם נמצאו בבית המשיב, אך לא בקשר חד חד ערכי, כי יתכן ש"הסתובבו" בשוק והגיעו גם לידיים אחרות. לשאלתי בעניין זה, ענתה ב"כ המבקשת כי השיקים שנמסרו לא היו מאותו פנקס שנתפס אצל המשיב.

על כן, יש ראיות הקושרות את המשיב גם לאישום זה, אך עוצמתן מופחתת.

אישום 23 - טוען הסניגור כי כתב האישום מייחס את ביצוע העבירה לאושרי ביטון ואין ראיות שקושרות את המשיב.

ביחס לאישום זה מצאתי די ראיות הקושרות את המשיב. תחילת העסקה, דהיינו, הרכישה המרמית מהמוכר, בוצעה מול שניים, אחד מהם הציג עצמו בשם אושרי ביטון והשני לא ידוע. אולם ביחס להמשך השתלשלות עסקת המרמה, דהיינו, מכירת האופנוע הגנוב לסוחר רכב, כבר יש ראיות למעורבות המשיב. סוחר הרכב דניאל זדה טען בחקירתו, כי את העסקה ערך מול שניים שהיו דומיננטיים באותה המידה (הזדהו כאושרי ביטון וגל עוזרי). היות ורק אושרי הציג עצמו כבעל האופנועים (בשלוש עסקאות נפרדות) לקח זדה רק ממנו תעודת הזהות. זדה הציג תמונות ממצלמת אבטחה בעסקו, בה נראים אושרי ביטון והמשיב יושבים וסופרים את הכסף שקיבלו תמורת האופנוע.

אישום 27 הלבנת ההון - לטענת הסניגור, לא ניתן להוכיח כי המשיב ביצע את עבירת המקור, או כי הוא קשור לקבלת התמורה מהעסקאות או למצג השווא בפני המתלונים. לא ניתן להוכיח כי הוא ביצע פעולה ברכוש, שכן לא נמצאו ט"א שלו על הרכוש, או שעשה פעולות להסתרת הרכוש או את היסוד הנפשי שדרוש להוכחת העבירה.

אני דוחה טענות אלה. בין שהמשיב ביצע את עסקאות המרמה במו ידיו מול המתלוננים, ובין שעשה זאת באמצעות שותפים או שליחים, ככל שנמצאו ראיות הקושרות אותו לביצוע העסקאות כפי שקבעתי לעיל, הרי שהוא המבצע העיקרי של עבירות המקור, דהיינו עבירות המרמה. לאחר מכן היה המשיב שותף להעברת כלי הרכב במרמה על שמם של אחרים, ואז היה מעורב במכירתם לסוחר רכב, לעיתים בעצמו, ולעיתים באמצעות שותף או שליח. הכספים שולמו לו בדרכים שונות, כולל על ידי העברתם לחשבון של אחיו. על כן, לכאורה מתקיימים יסודות סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון.

ניתנה היום, י"ז אלול תשפ"ב, 13 ספטמבר 2022, במעמד
הצדדים.